

Publicerad 2008-03-15 00:28 av Rakel Lorner

Tunnlar

Släpande rörelser mot någon slags mat, mot mattan
och attans så många saker jag tappar
mot golvet och glaset glittrar och tänderna
borde nog borstas nu när jag ändå skall
ut

och gå

hela vägen

paus

till vård och apparater. förnedrande svettigt
under armar och pannor och pappor som inte kan
svara på frågor. Jag vill ju bara få lägga mig ned,
lite här eller kanske på toaletten, går det bra
en liten stund så jag får frysa mitt tillstånd
och komma tillbaka lite mer
rationell

snälla

det passar mig inte, så banalt beroende
bolmande Bricanyler i en halvtimme, i ett rör,
i ett rum med karmstol så att man inte ramlar
omkull där man sitter och skäms och skräms
av rörelser som tvättar instrument och tittar,
inte i taket, utan på mig

Hur nådde ni ner i mina tunnlar?

Det är ju inte så illa, eller hur visst är det

inte, men det är jord
där
och jord skall det åter bli

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rakel Lorner med Poeter.se id #14455 innehar upphovsrätten